

forslagene under Nr. 52—61 angaar, da omhandle de jo alle Understøttelser, og disse Understøttelser ere begrundede i de Skrivelser, som ledsage Forslagene og ere tiltraadte af Udvalget væsentlig paa disse Begrundelser, om der end i et eller andet Tilfælde nok kan være lidt afvigende Opfattelser. Desuden gælder det jo om disse personlige Bevillinger, at de ofte ere Genstand for et Skøn, naar man tiltræder dem. De egne sig derfor mindre til særlig Drøftelse her i Salen, og jeg skal da ikke dvæle ved dem, medmindre man fra ærede Medlemmers Side giver mig Anledning dertil. Jeg skal dog om et Par af dem gøre nogle faa Bemærkninger. Det ene er Vædringsforslaget under Nr. 53, der angaar en Understøttelse til Frk. Anna Hjort. Det hedder i den Skrivelse, som ledsager Forslaget, at Bevillingen ogsaa kunde søges begrundet i § 11 i Lov om Seminarier af 30te Marts 1894; thi der hedder det, at der kan paa Finansloven gives en saadan Hjælp til Lærere og Lærerinder, der i 15 Aar have virket ved et anerkendt Privatseminarium. Det er rigtigt nok, at noget saadant staar i Seminarieloven, men naar vi her have tiltraadt Vædringsforslaget, er det ikke saa meget under Hensyn til, hvad der staar i Seminarieloven, som under Hensyn til den paagældendes Fortjenester. Jeg vil antage, naar man kommer til at stille Forslag paa Finansloven om Hjælp til saadanne Lærere og Lærerinder, at man saa her fra Bevillingsmagtens Side vil kræve, at man ogsaa fra disse Privatseminarier maa give nogen Efterløn til Lærere og Lærerinder. Det vilde næppe være rimeligt, hvis det skulde blive Praksis, at saadanne Undervisningsanstalter, som jo ved Lov støttes stærkt af Staten, skulde kunne benytte deres Læreres og Lærerinders Arbejdskraft uden at give dem Efterløn, naar de blive gamle. — Vædringsforslagene under Nr. 57 og 58 angaa Understøttelse til to Realskolebestyrere. Jeg skal ganske kortelig omtale disse Forslag. Der er her ikke Tale om Pension til Realskolebestyrere i Almindelighed, som maatte enkelte Medlemmer kunne mene, saaledes at vi herved skulde komme ind paa efterhaanden at give Pensioner til alle Realskolebestyrere her i Landet. Nej, med Hensyn til disse to Realskolebestyrere foreligger der særlige Omstændigheder. De to Mænd ere Professor Dahl og Rektor Drum. Allerede i Fjor var der af den højtæredede Minister fremsat Lovforslag om Pensioner til disse to Mænd. Man paaberaabte sig de særlige Omstændigheder, som kunde tale for, at Statskassen gav dem Pension. Slagelse Realskole er nemlig en Blanding

af en Statskole og en kommunal Skole. Ved Loven af 14de April 1862 blev Slagelse lærde Skole nedlagt, og ved den Lejlighed overgik Bygningerne tillige med en Jordlod paa 6 Tdr. Land og nogle andre Indtægter til denne Skole som en særskilt Institution, der skulde staa under Byraadets Bestyrelse, saaledes at Byraadet med Ministerens Approbation ansatte Lærerne ved Skolen, medens Staten skulde give 4000 Kr. som Hjælp til at drive Skolen. Senere har Staten yderligere ydet 2000 Kr.'s Tilskud, mod at Kommunen gav et ligesaa stort Beløb. Nu er Forholdet altsaa det, at denne Skole ikke er nogen Kommuneskole, heller ikke nogen Statskole men en Blanding af begge Dele. Havde Professor Dahl, som har været Skolebestyrer i 30 Aar, og som nu er 75 Aar gammel, været almindelig Almueskolelærer, havde han faaet sin Pension, da han fratrædte, og til denne Pension havde Statskassen gennem Amtsskolefonden ydet sit Bidrag, saaledes som det er bestemt ved Lov. Værede Medlemmer vide, at Statskassen yder Bidrag gennem Amtsskolefonden til Pensioner med et Beløb af flere hundrede tusinde Kroner. Men nu var Professor Dahl ikke Almueskolelærer og heller ikke ansat i Statens Tjeneste. Følgen var, at ham maatte fratræde uden at faa Pension. F. Fjor foreslog da den ærede Minister at tillægge ham Statspension. Der var Forsikelse derfor, thi i Aaret 1883 havde Rigsdagen bevilget en Pension af Statskassen paa 2,500 Kr. til Bestyreren ved Helsingør Latin- og Realskole Sassen og i 1861 bevilget 82 Rdl. 70 St. til Bestyrer Hjorts Enke i Bordingborg. Smidler tid mente Finansudvalget i Fjor, at det vilde dog være rigtigt, at de to vedkommende Kommuner, Slagelse og Bordingborg, — hvor lignende Forhold vare til Stede — ogsaa gave noget Bidrag til disse Pensioner, henholdsvis store, 2,300 og 2,000 Kr., til Professor Dahl og Rektor Drum, og Forslagene bleve derfor ikke vedtagne i Fjor. Ved Forhandlingerne i Aar, dels mellem Ministeren og Finansudvalget og dels mellem Ministeren og vedkommende Kommuner, er det lykkes at opnaa Enighed, om at Pensioneringen finder Sted paa den Maade, at Statskassen paa Finansloven yder Halvdelen af Pensionerne, og vedkommende Kommuner den anden Halvdel, og det er da det, der ligger til Grund for Vædringsforslag Nr. 57 og 58. Herud over skal jeg ikke omtale disse personlige Bevillinger. — Vædringsforslagene under Nr. 62—69 angaa Bevillinger til Kirker. Ogsaa om disse kan jeg fatte mig i stor Korthed, thi Udvalgets Stilling til dem er